

Piotr Boruch

Krasnystaw, woj. zamojskie. Zamek

Informator Archeologiczny : badania 19, 167

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOŁO
woj. konińskie
Ratusz

patrz
okres nowożytny

KRAPKOWICE
woj. opolskie
Ratusz

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Andrzej Dwilewicz, Finansował Urząd
Miasta i Gminy w Krapkowicach, Pierwszy sezon badań, Ratusz
późnośredniowieczny.

Przeprowadzono badania ratownicze na terenie Rynku w Krapkowicach w miejscu prac ziemnych pod przyszłą fontanną. Przeszadano obszar powierzchni około 130 m². Na głębokości około 1 m od współczesnego poziomu odkryto wieżę ratuszową o wymiarach 9,20 x 10 m zbudowaną z kamieni wapiennych na zaprawie wapiennej. Grubość murów wynosiła 1,35 m. Posadowiona była ona na glinie na głębokości 2,12 m.

W narożniku południowo-wschodnim wieży dostawiony był mur o grubości 0,90 m z kamieni wapiennych na zaprawie wapiennej, posadowiony na glinie na głębokości 1,20 m od obecnego poziomu Rynku. Równoległe do wieży zlokalizowano częściowo zniszczone dwa mury również z kamieni wapiennych na zaprawie wapiennej. Pierwszy w odległości 6,10 m i grubości 0,90 m, drugi w odległości 10,70 m i grubości 1,30 m. Odkryte relikty tych trzech murów należy traktować jako drugą fazę budowy Ratusza.

W wykopie sondażowym w południowej części wieży w najwcześniejszej warstwie użytkowej dotyczącej wieży i przy narożniku muru wystąpiła ceramika renesansowa. W wewnętrznym narożniku wieży najstarsza warstwa datowana jest na podstawie ceramiki na późne średniowiecze.

Na podstawie analizy materiałów archeologicznych i dostępnych źródeł historycznych można datować wieżę ratuszową, która stanowiła pierwszą fazę budowy, na późne średniowiecze.

KRASNYSTAW
woj. zamojskie
Zamek

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badania prowadził mgr Piotr Boruch, Finansował WKZ w Cheimie,
Drugi sezon badań. Relikty zamku starościńskiego, Średniowiecze
i okres nowożytny.

Badania miały na celu rozpoznanie stanu zachowania murów zamku, określenie faz jego budowy oraz poziomów użytkowania. W 1985 r. wykonano 13 wykopów o łącznej powierzchni 190 m².

W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono:

1. Występowanie warstwy kulturowej z XIV-XV w. przy braku poziomów użytkowych, również późniejszych /np. bruk/ na całym terenie. Świadczyć może to o świeżościach dokonanych po roku 1816, po rozbiórce ruin zamku. W wieku XIX i w I połowie XX w. teren zamku zajmowały koszary wojskowe. O intensywności użytkowania w tym czasie świadczą niwelacje czytelne na profilach w wykopach 6, 7, 8, 9, 11, 12.
2. W toku badań zarysował się podział na zamek właściwy i przedzamcze. Wykopy 1-5 i 9 znalazły się na terenie przedzamcza, a wykopy 6, 7, 8, 11 na terenie dziedzińca zamkowego. Potwierdza to odkrycie muru kurtynowego w wykopie 12, oddzielającego przedzamcze od zamku.
3. Na terenie przedzamcza w wykopie 3S odkryto fundamenty budowli związanej prawdopodobnie z nowożytnym systemem obronnym.
4. W wykopie 10 zlokalizowano wspomnianą w inwentarzach przybudówkę ze schodami prowadzącymi z dziedzińca zamkowego do piwnic domu wielkiego. Przy zejściu do piwnicy znajduje się filar o przekroju kwadratowym pochodzący prawdopodobnie z wcześniejszej fazy zamku. Podobny filar odkryto w wykopie 7, w odległości około 20 m oraz prawdopodobnie również narożnik następny w wykopie 12.
5. W wykopie 14 odsłonięto fundament muru oporowego prawdopodobnie z XVIII w.
6. W wykopie 9 odsłonięto fundamenty XIX-wiecznej stajni znanej z planu pomiarowego miasta Krasnegostawu z 1916 r., która oparta została o wcześniejszy mur oporowy.

Natrącono również na ślady osadnictwa kultury łużyckiej, przeworskiej i z wczesnego średniowiecza.

Dokumentacja i materiały zabytkowe znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ O/Lublin.

Badania będą kontynuowane.